



Nyhetsbrev 47

februari 2026

MITT HJÄRTAS SÅNG

av Anne-Céline

Ur mitt hjärta, Herre, reser sig denna lovsång! Den höjer sig till dig för de trettio år som Mödrars bön har funnits! Trettio år! Inför dig, kärlekens och fredens Gud, begrundar jag ditt hjärtas överflödande rikedom!

Så många....

Så många böner som du genom den helige Ande har inspirerat till att lyfta upp till ditt hjärta! Så många mödrar som du har väglett till att knäböja för sina barns skull! Så många hjärtan som en flamma av hopp har tänts i! Så många mödrar som du har tröstat, uppmuntrat och stärkt!

Så många....

Så många tårar som du har torkat och lindrat! Så mycket skratt och glädje du har givit oss genom besvarade böner! Så många systrar du har skänkt oss att älska genom att väva ihop detta nät av enhet! Så många barn som du har beskyddat med din mäktiga hand!

Så många!

Så många hjärtan som du har lyft upp och befriat från syndens bojar! Så många mirakel som du har utfört i tystnad och stillhet! Så många trasiga relationer du har återställt genom förbönens nåd!

Så många....

Så många hjärtan som du har helat från djupa sår! Så många barn som har återvänt till dig och funnit vägen hem! Så många blickar som du har omvandlat från oro till tillit! Från bitterhet till förlåtelse!

Och bortom trettio år,

Så många som funnit trons väg genom hjärtans uthållighet! Så många barn som upptäckt ditt namn tack vare att deras mödrar fallit på knä! Så mycket sorgfylld tystnad som fyllts av hoppets sång! Så många låsningar av rädsla och tvivel som har brutits upp i överlåtelsens tillit! Så många tända ljus som blivit till fyrar i mörkret! Så många bördor som vi lagt framför dina fötter och som du har burit åt oss!

Så många gånger som vår grupps litenhet har mångfaldigats genom storheten i din nåd! Så många nya mödrar världen runt som har anslutit sig till denna kör av bön och lovsång! Så många framtida generationer som kommer att välsignas genom dessa mödrars trogna bön! Så många fadershjärtan och hela familjer som har rörts av dessa böners sötma! Så många präster som du har välsignat genom våra böner!

Herre, mottag i detta jubileumsår våra tackböner för denna obrutna kedja av kärleksfulla modershjärtan.

Må din moder Maria fortsätta att lära oss fullkomlig överlåtelse som, genom Veronicas förbön, öppnat vägen för din kraft att sprida Mödrars bön.

“Lova Herren, min själ, minns allt det goda han gör” (Ps 103)

ETT SPECIELLT MINNE

av Anne, som representant för Star house-teamet

Det var en stor välsignelse för mig att träffa Ekaterina, en förebedjare från Ryssland, i lunchkön den 24 september. Det datumet var viktigt, eftersom festen för vår Fru av Walsingham firas i England då. (Walsingham är vår Frus nationalhelgedom i England.)



Det föll mig in att berätta det för henne och hennes ansikte lystes upp av ett vackert leende medan hon berättade för mig sina minnen från då hon mötte Veronica och Mödrars bön-teamet på en Ny Gryning-konferens i

Walsingham för många år sedan (20 år?). Hon hade rest dit med en rysk grupp som hade bjudits in av Veronica och hon hade så underbara minnen från denna tid.

Liksom för våra ukrainska systrar var det väldigt tydligt för oss på konferensen hur Ekaterina bar på en tung börda av smärta och lidande, så jag skulle vilja upprepa Annes vädjan:

“Vi bär fram alla lidande mödrar till Herren Jesus och ber honom att höra deras böner, ledsaga dem och göra underverk i deras liv.

INTERNATIONELL KONFERENS I LOURDES



EN RAPPORT FRÅN LOURDES: SEPTEMBER 2025 MÖDRARS BÖNS INTERNATIONELLA KONFERENS

av Caroline du Boisbaudry

För första gången möttes rörelsens ledare utan Veronica Williams och leddes av Anne Céline Asselin, som hade övertagit facklan nästan två år tidigare i Lisieux. Samma anda har vidmakthållits och genomsyrade vårt möte. Det blev en smidig övergång och en fin kontinuitet. Vi upplevde en frihet som Guds barn, en glädje att vara tillsammans som systrar och bars av en gemensam önskan att välkomna Guds kärlek och förbli öppna för hans Ande.

En ny person, en ny blick, men fortfarande samma helige Ande och samma enhet!

Vi var ungefär hundra personer, företrädare för 33 länder. Tre länder från Sydamerika var representerade för första gången: Colombia, Costa Rica och Uruguay. Det fanns också deltagare från Ukraina, Ryssland, Australien, flera

östeuropeiska länder (som varit väldigt aktiva redan från början), såväl som Nigeria - som fick representera våra andra afrikanska medsystrar som inte hade möjlighet att vara med.

“Låt oss vara ett, såsom Fadern och jag är ett”, säger Jesus.

Här är ett utdrag från anteckningar som gjordes då Anne Céline talade om enhet. De kan appliceras på våra bönegrupper, våra makar och våra familjer:

“Det är viktigt att vara medveten om att till och med en negativ tanke kan förstöra enheten. Våra tankar och ord är kreativa, de skapar en atmosfär. Om vi blir oense är det viktigt att först be. I häftet ber vi om förlåtelse för varje negativ tanke: “Jag ger dem till dig, Herre, så att du kan omvandla dem”. (Hur många överträdelser gör vi oss inte skyldiga till utan att ens vara medvetna om det!)

En kväll hade vi en gemensam akt av ånger inför det heliga sakramentet (en motsvarighet till den andra dagen av Tre dagars bön). Vi bad om förlåtelse å våra länders ledares vägnar för deras brister när det gäller att följa Guds lag i de lagar som stiftas, för avfall och gudlöshet, för deras strävan att förleda barns och ungdomars själar. Vi bar fram allt till Jesus i vetskap om att han ensam har segrat - han har i förväg övervunnit all ondska - och därför kommer vårt hopp aldrig på skam!

Givetvis hade vi underbara stunder av lovprisning, som vidgade våra hjärtan, gav oss djup glädje och förändrade perspektivet i vår syn på våra situationer. Vi ska inte försumma detta i våra bönehäften - inte bara sjunga en enda sång, utan flera och även spontan lovprisning.

Torsdagen var en öppen dag för alla mödrar som kom resande från Frankrike och Spanien för att vara med oss i mässan som celebrerades i basilikan, med efterföljande festlunch. Sedan följde en framställning av den helige Andes utgjutande i Mödrars bön, ledd av fyra personer: Anne Céline, Hélène de Franssu, Sybille och jag själv. Herren fyllde oss med stor glädje efter en stunds lovprisning och vi hade gärna velat att den stunden hade varat längre.

Den sista dagen hade vi glädjen att tala med Veronica via Zoom. Hon påminde oss om hur mycket förebedjarna behövs för att stödja Mödrars bön. Det var en känslsam upplevelse att ha henne med oss via internet.

Vi kan inte nog tacka dig, Herre, för Mödrars bön-rörelsen, genom vilken du förenar oss, för oss tillbaka till dig och välsignar våra barn!

VÅRA FÖREBEDJARES VIKTIGA ROLL

av Ivana, ledare för förebedjarna i Italien

De starka upplevelsorna från Lourdes ekar fortfarande inom oss, i våra hjärtan. Vi påminns om aposteln Johannes ord: “Vad vi har hört och sett förkunnar vi för er”, och det är precis det jag nu önskar göra.

Det var så många möten och delmoment i konferensen, men det var just under den som behandlade förebedjarna som vi var i närkontakt med Veronica; det var hon själv som talade för att påminna oss om vår viktiga uppgift. Att se denna vår “moder”, nu märkt av ålder och lidande, men ändå fylld av en så ungdomlig ande - passionerad och rörd - det rörde också oss. Ett underbart möte!

Det var ingen brist på applåder för henne; rummet fylldes av känslor och entusiasm. Vi kände oss verkligen som döttrar kring vår mor. Att se in i hennes ögon, fyllda av glädjetårar, och lyssna till hennes ord om hur viktiga vi förebedjare är för Mödrars bön, gav mig en känsla av att tillhöra familjen, en familj som sträckts ut över hela världen.

Varje familj har ett hem och vårt är speciellt, ovanligt, unikt: en andlig boning byggd av otaliga stenar som har sin inbördes ordning och alla stöder varandra. Varje byggsten är en mor och tillsammans är vi ett hem!

På så sätt kan vi, sida vid sida, tätt intill varandra, ge liv åt denna fantastiska konstruktion. Men hur vore det med husets stabilitet om det inte fanns murbruk mellan varje sten? Just det, det är vi, förebedjarna, som är detta murbruk. Genom våra böner får vi hela byggnaden att bli stabil och robust med möjlighet att växa ännu högre, ja nå ända upp till himlen.

Som det står i evangeliet: "Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund." (Matt 7:25). Tack, Veronica, för allt du har givit oss! Vi, förebedjarna, förnyar vårt åtagande att be, så att denna dyrbara gåva alltid förblir "Herrens".

HOMILIA KANA - LOURDES - BISKOP NICOLAS BROUWET

Torsdag den 25 september 2025

Här är vi nu tillsammans med er, mödrar. Vi har just läst evangeliet om bröllopet i Kana, som har valts som evangelieläsning för detta jubelår.

Vi befinner oss i början av Herrens förkunnelse, hans offentliga framträdande. Jesus besöker och deltar vid ett bröllop. Evangelisten Johannes ville understryka detta: Jesu offentliga verksamhet börjar med ett bröllop. Det vill säga, i glädje och firande och genom att fira det eviga förbundets mysterium mellan en man och en kvinna.

Vi vet ingenting om bruden och brudgummen. De är anonyma.

Det bröllop som det verkligen handlar om här är det mellan Kristus och kyrkan, mellan Gud och hela mänskligheten.

Och vinet, bröllopsvinet, som gläder människans hjärta, är Herrens utgjutna blod – utgjutet i överflöd för världens liv och för att återföra människan till livets fullhet i uppståndelsens glädje.

Guds och människans historia är en historia om ett äktenskap.

Kristus är den sanna brudgummen som gav sig själv till Kyrkan, för var och en av oss, som den helige Paulus skriver i sitt brev till Efesierna (5:25).

Maria är närvarande där. Hon är där, tyst men lyssnande. "De har inget vin". Hon ser människornas törst, deras önskan att dricka från den sanna källan.

Hon ser deras nöd, deras tillkortakommanden, deras kämpande i en återvändsgränd. Och om hon ingriper är det inte för att själv göra någonting, utan för att låta Jesus göra det.

Hon öppnar upp för en möjlighet: "Gör det han säger åt er".

Hon pekar på Kristus som den enda källan, som den enda räddningen. Hon pekar på brudgummen. Hon bjuder in till förtröstan och hopp.

Maria tar inte Jesus plats.

Hon försöker inte lösa problemet själv, i stundens hetta, försöker inte styra själv i en föreställning om sin egen allsmäktighet.

Hon är i detta en bild av Kyrkan, hon är Kyrkan/Bruden som pekar mot Herren och hänvisar till honom.

Hon står till gästernas tjänst och introducerar dem för sin son, ödmjukt, diskret, stilla.

Detta tror jag är exakt vad syftet med Mödrars bön är. Att ödmjukt samlas i enkelhet och öppna ett utrymme för Herren genom att presentera era barn, era präster, era särskilda intentioner för honom. Med stor ödmjukhet med i en anda av förtröstan och överlåtelse till Herren.

Tack för detta vittnesbörd som ni ger. En moders bön är den fattiges bön. Men det är i denna fattigdom som Gud kan verka. Tjänarna är också där. De låter sig vägledas av Maria. De är en bild av den tjänande kyrkan, den kyrka som är kallad att tjäna vid bröllopfesten för Kristus och hela mänskligheten.

På Jesu uppmaning fyller de krukorna med vatten och bär fram det nya vinet till värden innan det delas ut till alla gäster.

Ingen vet varifrån detta vin kommer. Men tjänarna vet, de som låtit sig vägledas av Maria, de som samarbetar med Kristus, som redan på ett mystiskt sätt kontemplerar Jesu barmhärtiga hjärta, det hjärta som är fyllt av mildhet och medlidande.

Vi alla är dessa tjänare. Var och en på sin egen plats.

Var och en av oss fyller krukorna i enlighet med de gåvor Gud har givit oss.

Var och en av oss samarbetar med Kristus för världens frälsning, för att släcka mäns och kvinnors törst, för att tjäna det nya och eviga förbundet mellan Gud och människa.

Detta är vår kallelse.

Detta är, på några få rader – i denna scen ur evangeliet – en sammanfattning, en syntes av kyrkans verk och mission.

1. Att förstå, i Marie obefläckade hjärta, människans törst, se deras sorger, vara uppmärksam på deras klagan, lidande och hjärtats djupaste önskan.
2. Peka mot Kristus, referera till Kristus, visa var frälsningen källa finns. Öppna ett utrymme för möten mellan människa och Gud, göra plats för Lammets bröllop, låta bruden få möta brudgummen.
3. Fyll krukorna, var och en på det sätt på vilket den helige Andes manar oss. Delta i enlighet med vars och ens kallelse i Herren Kristus frälsningsverk.

REFLEKTION ÖVER KONFERENSEN I LOURDES

av Clara, Hong Kongs coordinator

Prisa Herren!

Mödrars böns konferens gjorde det möjligt för mig att göra en pilgrimsresa till Lourdes under jubileumsåret. Det var en erfarenhet som bar frukt. Att personligen få höra Anne Céline, Hélène och de andra hjälpte mig att få fördjupad förståelse för Mödrars böns vision – enkelhet och total överlåtelse till Herren.

Det viktigaste budskapet jag mottog på konferensen var den totala överlåtelsen till Herren. Med huvudet förstod jag det, men hur skulle de gå till rent praktiskt?

Under de fem dagarna kunde jag se hur alla far fulla av glädje. Om en motsättning uppstår – BE först och invänta Guds vägledning. Fråga alltid: "Vad är Guds plan i den här situationen?", istället för "Varför händer detta?" Var beredd att avstå från dina egna planer för att i lydnad följa Gud. En mängd personliga erfarenheter från våra coordinators visade hur Gud har besvarat våra böner.

Tack Gud, för att du har givit oss Mödrars bön. Vi lär oss inte bara att be för våra barn utan vi tillväxer också själva i kärlek till Gud – på Guds sätt, inte vårt eget!

INTERNATIONELLA KONFERENSEN I LOURDES SEPTEMBER 2025

av Anne, Australiens coordinator



Susana från det australiensiska teamet

När jag reflekterar över Mödrars böns konferens är "glädje" det första ord jag kommer att tänka på, följt av "tro" och "kärlek". Vi sammanträdde för första gången sedan 2019, så det var många nya ansikten och även många vi saknade. I Solace community är familjekänslan så stark.

Möte mellan de ukrainska och australiensiska teamen

Den första eftermiddagen mötte vi teamet från Ukraina och trots språkbarriären kunde vi kommunicera med ögonen, gester och foton från tidigare konferenser. I Jesu kärlek förenas våra hjärtan.



Trettiofem länder var representerade på konferensen och varje team bar med sig sina länders böner och allt hopp i sina hjärtan. Sorg tyngde det ukrainska teamet särskilt mycket – de bar med sig historier om djupt lidande och förluster i en omfattning de flesta av oss hoppas att aldrig komma i närheten av. Deltagarna på konferensen omfamnade det ukrainska teamet med så innerlig kärlek att många av oss fick tårar i ögonen. Vi bär fram alla lidande mödrar till Herren Jesus och ber honom att höra deras böner och låta dem erfara hans under.

Procession vid grottan



Den familjära atmosfären på konferensen stärktes ytterligare av att sju präster och Lourdes biskop var med oss större delen av veckan. Deras närvaro var en stor välsignelse – vi kände deras styrka, tro och glädje över att vara en del av Solace community.

Min make var med oss och kände sig varmt välkomnad som del av Mödrars böns utökade familj. Jag är djupt tacksam över att han följde med mig hela vägen från Australien. Han har alltid varit ett stort stöd och har uppmuntrat mig i min tjänst i Mödrars bön. Prisa Gud!

Anne Céline och hennes team gjorde ett enastående arbete genom att sammanföra oss alla i denna atmosfär av bön. Den heliga familjen bar oss genom veckan. Det är så trösterikt att tänka på att vi i Oceanien ber medan ni sover och när vi sover är det ni som ber för oss och våra barn. ”Sammanlänkad i bön – en kedja av kärlekens makt.”

NATIONELLT MÖTE FÖR MÖDRAR I TJECKIEN OCH ANNE CÉLINES BESÖK

av Ivana, Renata och Jana

Vart och ett av våra nationella möten är vackert på sitt eget sätt – de ger uppmuntran, glädje och möten med nya personer. Årets möte ägde rum 10-12 oktober 2025 i Pardubice som ligger i mitten av vårt lilla land, och det var verkligen något alldeles särskilt. Vi upplevde Guds Ande bokstavligen närvarande ibland oss. Det var ett firande fullt av livligt kamratskap, frid och glädje. Vi inser hur nödvändigt det är att mötas mödrar emellan på det här sättet och uppmuntra varandra i ett större sammanhang. Mödrarna blev väldigt glada över att få träffa vår nya principal Anne Celine, och välkomnade henne med stor entusiasm och värme. Vi tackar också Anne Celine för hennes tålmod, då fotograferandet och glädjeyttringarna höll på att aldrig vilja ta slut. Nästan trettio präster



deltog, och på lördagen firade ärkebiskop Josef Nuzík av Olomouc den heliga mässan. I sin homilia talade han om ära och beslut: "Äran tillhör Gud först och främst, som ingriper i våra liv och genom Mödrars bön-rörelsen. Tro och bön är inget att ta för givet, det är ett beslut som hela tiden måste förnyas. Beslutet att be, att anförtro våra barn åt Gud, är svaret på den brist på beslutsamhet som vi ser i världen av idag. Bön är inte en flykt från verkligheten, utan ett sätt att öppna ögonen för Gud som kommer till oss. Att ära Gud och besluta sig för att följa honom blir tillsammans ett sätt att se Guds närvaro var dag."

I alla brev som vi fick efter det nationella mötet i Tjeckien med nästan 700 kvinnor närvarande, är det framför allt detta som sticker ut: tacksamhet, glädje och djup frid. Många mödrar skriver om hur de berörts av den helige Ande, om ett systerskap som knappt kan beskrivas i ord och om en uppmuntran som håller i sig även efter hemfärden. Här är några iakttagelser, reflektioner och vittnesbörd:

"Jag tackar er av allt mitt hjärta för detta välsignade möte. Det var en gemenskap fylld av kärlek, frid och omfamningar. Jag är djupt tacksam gentemot Veronica Williams och den gåva som Mödrars bön är." (Lída P.)

"För första gången erfor jag närvaron av den helige Ande och min avlidne far under lovsången. Mitt hjärta öppnades och jag fylldes av tacksamhet. Anne Céline var som en ängel ibland oss. (Markéta)

"Jag kom uttröttad till mötet men lämnade det fylld av ny glädje. Jag blev rörd av allas omtänksamhet och andan av acceptans. Jag fick också motta svar på en fråga som jag hade brottats med en längre tid." (Hanka)



"Det var underbart att uppleva enheten, kärleken och styrkan hos kvinnor som ödmjukt förenas i bön. Genom detta kan Gud frambringa tysta men djupa förändringar. (Jana)

"Jag kom till mötet av nyfikenhet – jag har bara varit med i Mödrars bön i ett år. Men jag förstod hur mycket kraft det finns där mödrar över hela världen ber dygnet runt. Det är både en gåva och ett ansvar." (Beáta)

"Det är svårt att beskriva hur mycket Anne Célines vittnesbörd och hela gemenskapen uppmuntrade mig. Jag insåg att det är ett privilegium att tillhöra Mödrars bön och att våra små böner når ut över hela jorden."

"Ge inte upp! Förtröstan övervinner allt... "

"Mödrars bön är ett stort stöd för mig och en källa till frid. The prayers of mothers are a great support and source of peace for me. Även när något sker i våra barns liv som vi önskar vore annorlunda, så vet jag att Han kommer att ta hand om det. Anne Célines ord ekar ännu inom mig; "Ge inte upp! Förtröstan övervinner allt. Tro på att Herren kan göra allting. En kvinna som tror ser längre än till det som sker just nu." Och detta är det budskap som jag tar med mig från mötet – att fortsätta att förtrösta."

BESÖK I BELGIEN

av Jahyun och Martine, coordinatörer för Belgien

Till vår glädje kunde vi ha ett nationellt Mödrars bön-möte i form av ett slags pilgrimsresa där både fransk- och flamländsktalande mödrar samlades.

Det ägde rum den 9 oktober 2025 i Halle i Belgien och var verkligen välsignat av Herren!

Vi tackar honom för hans kärlek och godhet!

Vi hade den stora glädjen att få välkomna Mödrars böns internationella coordinator Anne-Céline och hennes assistent Héléne! Anne-Céline talade om hur viktigt det är med kärlek och ömsesidigt stöd inom gruppen. Låt oss be att Herren ger oss nåden att tillsammans få erfara hans stora kärlek! Låt oss överlåta oss till 100% åt hans kärlek, med förtröstan på honom! Herren Jesus förenar oss som systrar i sin kärlek. Förenade i bön kommer vi att rädda våra barn. Vi glömmer aldrig hans löfte till Mödrars bön som Veronica fick ta emot i Jeremia kap 31:16-17 /"Sluta gråta.... Dina barn kommer hem igen. Jag, Herren, har talat!!")

BESÖK I UNGERN 14-16 NOVEMBER 2025

av Héléne de Franssu

Det var en stor välsignelse för Anne-Céline och mig att kunna vara med på Mödrars böns nationella möte i Budapest förra november. Jana Berankova, vår nationella coordinator för Mödrars bön i Ungern, välkomnade oss med stor gästfrihet och kärlek till ett fint seminarium i centrala Budapest.

Vi fick en fin och givande stund tillsammans före konferensen. Det är så viktigt och trevligt att lära känna varandra bättre och på ett lättsamt sätt dela glädjeämnen och bekymmer i Gud med varandra. Jana bekymrade sig över hur hon skulle kunna fortsätta som coordinator, eftersom hon kände att hon behövde mer stöd.

Bönesvaret kom fortarte än vi kunnat ana! Dori, som följt med henne och tolkade till franska åt oss, upplevde en så tydlig kallelse från Gud att vara Jana till hjälp!

Tack, Herre! Du vet vad vi behöver och vi kan lita på din gudomliga försyn.

Tack, Jana and Dori, för ert åtagande; Må Herren vägleda er och ge er överflödande välsignelse.

Det kom en liten grupp från Slovakien med Jana och det fanns även ukrainska mödrar.

Många mödrar kom över dagen, vi märkte hur mycket bekymmer och bördor de bar på, men glädjen över att vara tillsammans, dela förtroenden och be, förde med sig mycket tröst, frid och ett nytt hopp. Denna fina dag gav oss så stor välsignelse och Guds kärlek för var och en.

MÖDRARS BÖN - TRE DAGARS BÖN

27-29 mars	Fredag: Ordspr 22:19-21 Lördag: Luk 23:32-34 Söndag: Ps 107:1-9
26-28 juni 2026	Fredag: Ordspr 21:2-4 Lördag: 2 Petr 3:8-9 Söndag: Ps 40:2-6
25-27 september	Fredag: Jesaja 6:1-8 Lördag: Matt 13:3-9 Söndag Luk 2:8-20

EN MOR I BÖN

av Vilija Varkojiene, Litauen

Jag kom till dig genom min mors bön och bar mina barns namn i min korg.

Jag kom till dig med min syndabörda från det förflutna, från idag och varje dag.

Jag föll på knä i bön och ånger.

Jag har kommit till dig för att inte förlora någon tid, för att inte komma för sent till den heliga mässan, för att inte missa att få göra korstecknet och få tacka den Högste för moderskapets gåva och för mina barn.

HÄLSNINGAR FRÅN VERONICA



Kära systrar i Jesus!

Hälsningar från Star house.

Jag blev så glad, trots att jag inte var i stånd att resa till Lourdes för den senaste konferensen. Jag kan ändå känna mig delaktig genom att vara förenade med er i bön.

Det var också en underbar bonus att kunna möta och hälsa på några av er genom videosamtal. Tack så mycket Anne-Céline för att du ordnade det. Det var så fint att se gamla vänner och att få möta nya! Ni är alla i mina böner och jag tackar er för era böner, lyckönskningar och gåvor. Jag gläder mig åt dem alla.

Jag vill gärna påminna er om att ni alltid är välkomna att komma hit. Om du tänker besöka England, snälla, låt oss få veta det i förväg, för vi vill så gärna få träffa er i Star house, vårt bönehus.

Med kärlek, i Jesus,

Veronica

